

Posudek na bakalářskou práci Štěpánky Dudové

Analyza české a španělské odborné terminologie v oblasti „vzdělávání“. (Filozofická fakulta JU, České Budějovice 2014, 92 stran)

Štěpánka Dudová se ve své práci zabývá porovnáním systému vzdělávání v České republice a ve Španělsku. Dané téma považuji za zajímavé, neboť vzhledem k tomu, že obě vzdělávací soustavy nejsou regulovány stejnou legislativou a nevycházejí ani ze stejného sociálně-historicko-kulturního prostředí, lze předpokládat odlišnosti, které se budou projektovat i do terminologie v této oblasti užívané. Autorka zmiňované BP postupuje způsobem pro tento typ prací typickým: nejprve představuje dané téma v rovině teoretické (str. 11-41). Podstatná část teoretické části je věnována podrobnému představení vzdělávacích soustav České republiky a Španělska. Autorka se přitom opírá primárně o školské zákony obou států, jako sekundárních pramenů využívá doplňkovou odbornou literaturu (Novotný, Vališová) či odborné články (Valešová). S prameny autorka pracuje eticky, problematiku popisuje detailně a domnívám se, že obsahově správně.

V části praktické (str. 43-82) autorka velmi detailně analyzuje příslušnou slovní zásobu z oblasti vzdělávání – analyzované lexikální jednotky jsou představeny nejprve na str. 41-42, následně jsou autorkou subklasifikovány do skupin podle významové příbuznosti. Kritériem pro jejich výběr je „*předpokládaný výskyt ve slovnících a korpusu a z důvodu očekávaného existujícího španělského ekvivalentu ke každé české lexikální jednotce*“. Tato hypotéza je podle mne formulována malinko nešťastným způsobem, neboť navozuje dojem, že diplomantka se ve své analýze bude chtít vyhnout pojmům, které jsou, vzhledem k odlišně chápané mimojazykové realitě, z hlediska kontrastivního problematické – viz např. *maturita*. Mohla by autorka kritérium pro výběr příslušných pojmů upřesnit? Pojmy z jednotlivých skupin diplomantka následně analyzuje z pohledu etymologického, zabývá se i jejich strukturou (pojmy jednoslovné a víceslovné) – upozorňuji zde na některá pochybení při analýze slovních druhů jednotlivých pojmů - např. str. 47 *bien* je adverbium, nikoliv adjektivum, rovněž u *aprobado* bychom mohli upřesnit, že se jedná o tvar participia odvozený od infinitivu *aprobar* (viz DRAE). Za upřesnění by rovněž stálo zdůvodnění, podle jakého kritéria diplomantka vybírá španělské ekvivalenty pro české pojmy (a obráceně), které následně vzájemně porovnává; a to zejména tam, kde autorčina lexikografická analýza vykazuje více možnosti převodu. Na druhou stranu je třeba ocenit rozsah, v jakém diplomantka danou problematiku rozebírá, diplomantce nelze upřít ani snahu o usouvzažnění získaných poznatků s předměty jí studovaného filologického oboru – např. reflexe týkající se menší frekvence relačních adjektiv v jejím korpusu ve vztahu k češtině (str. 80).

Přínos práce vidím zejména v rovině lexikografické – autorce se podařilo nashromáždit poměrně bohatý jazykový materiál z dané sémantické oblasti a zmapovat způsoby, jakými jsou (či byly) jednotlivé pojmy v průběhu posledních cca dvou desetiletí převáděny do českého jazyka. Práce má však i jisté limity – některé analýzy mohly být vedeny více do hloubky – např. analýza a vzájemné porovnání vysokoškolských titulů ve Španělsku.

Hodnocení po stránce formální:

Práce je psána česky a po formální stránce je na standardní úrovni. Upozorňuji pouze na některé ojediněle se vyskytující překlepy – např. na str. 32 je, podle mého názoru, chyba u bibliografických údajů v pozn. pod čarou č. 92, str. 46 *španělský*. Místy bych možná měla drobnou výtku týkající se stylistické úrovně – např. str. 28 a poměrně lakonicky koncipovaný úvod ke kapitole 2.3.6., str. 80 první věta posledního odstavce Na druhou stranu z pozice školitelky konstatuji, že autorka si je těchto „formulačních neobratností“ vědoma a na jejich odstranění při závěrečné redakci BP podstatným způsobem zapracovala, což hodnotím velmi pozitivně. Velmi kladně rovněž hodnotím diplomantčin přístup při zpracovávání tohoto diplomního úkolu, kdy pravidelně docházela na konzultace a pilně a svědomitě plnila zadávané úkoly.

Závěr:

S uvážením všech skutečností, které jsem uvedla výše, konstatuji, že práce Štěpánky Dudové, i přes některé uvedené výhrady, plně vyhovuje požadavkům na bakalářské práce kladeným. Práci proto doporučuji k obhajobě a předběžně hodnotím známkou **velmi dobře**.

V Českých Budějovicích, 17. června 2015

PhDr. Jana Pešková, Ph.D.